

Szerkesztőségi iroda:

Főiac, Csulak-féle ház,
hová a lap szellemi részét
illető közlemények
küldendők.

Kiadó hivatal:

Pollák Mór könyvnyomdája,
hová a hirdetések és
előfizetési pénzek
bérmentesen intézendők.

NEMERE

Politikai, társadalmi, szépirodalmi és közgazdászati lap.

A háromszéki „Házilpar-egylet” és a „sepsi-szentgyörgyi önkényes tűzoltó-egylet” hivatalos közlönye.

Megjelenik ezen lap heten-
kint kétszer:
csütörtökön és vasárnap

Előfizetési feltételek:

Helyben házhoz hordva, vagy
vidékre postán küldve
Egész évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyedévre . . . 1 frt 50 kr.
Hirdetmények díja:
3 hasábos petit-sorért, vagy
annak helyett 6 kr.
Bélyegdíj külön 30 kr.
Nyitólír sora 15 kr.

Előfizetési felhívás

NEMERE

című politikai, társadalmi és közgazdászati lap
VIII. évfolyam II. évfolyamára.

Előfizetési feltételek:

március—december . . . 4 frt 50 kr.
március—sept. . . . 3 frt — kr.
március—június . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egész évre . . 8 frt — kr.

Az előfizetési pénzek a „Nemere” kiadó-
hivatalának Pollák Mór könyvnyomdája
Sepsi-Szentgyörgyre küldendők

Előfizetőink szívesen kérjük előfizetéseiket
megújítani, miután felesleges példányokat nem nyo-
mattathatunk.

A „Nemere” kiadóhivatala

Kilátásaink.

Legszébb reményeink fűződtek a kongres-
sus magartartásához és ezen szép remények
hovatagabb oszlanak, hiu álmoknak, üres ábrán-
doknak bizonyulnak napról napra Oroszország
hallatlan perfidiaja megrengette az összes eu-
rópai hatalmak érdekeit; azon borzasztó ki-
ábrándulás, melyre az európai államok ébre-
tek, előjele egy véres elégtételnek; a meg-
botránkozás hangja fülbe dörgi Oroszország-
nak a háborút, a rettenetes, vészterhes há-
borút.

Minél közelebb jövünk a berlini gyűlés
megnyitásának idejéhez, az izgatott nyugtalan-
ság annál nagyobb és kilátásaink annál keve-
sebbek arra nézve, hogy a kongresszus ha va-
lóban létrejönne is, kielégíthetné-e az általá-
nos európai érdekeket

Nem kellett ahhoz előrelátó profecia, hogy
régóta beláthassuk az álnok, hitszegő Orosz-

ország terveit. Ma már napnál világosabban
áll előttünk a világrendítő katasztrófa. Orosz-
ország diadalmában megfellebbezett magá-
ról s befészkelte magát az aegaeumi és adriai
tenger partjaira vazallusai által. Ura lett a Fe-
ketengernek s nyitva áll előtte a Középten-
ger egészen. A megtört, összeroncsolt Török-
országnak nincs többé hatalma, nincs többé
ereje, hogy a Bosporust és Dardanellákat zárva
tartsa s így Olasz- és Franciaország aggályos
félelemmel tekinthet az orosz hatalmára a Kö-
zéptengeren.

A san-stefanói békeszerződésben ki van
játszva angol, osztrák, magyar, olasz és francia
érdek egyaránt. A győzelemért Oroszország
ma már legtovábbra sem gondol concessio-
kra; azon vívmányokból, melyeket a hadi di-
csőség osztályrészébe juttatott, talpalatnyit sem
fog engedni. Ezzel szemben a többi hatalmak
visszatorlása elmaradhatatlan. Ezt tudja Orosz-
ország bölcsen. Azért készül, szervezkedik, új
hadseregeket összpontosít, honvédségét mozgósít-
ja, a félelmebb pontokon figyelő hadteste-
ket állít fel stb. S míg egyfelől a szegény ki-
jártott Románia magartartásában kételkedve,
azt lefegyverkezésre szólítja fel s északon szö-
vetségesek után néz: addig a portával legalább
is barátságos semleges viszonyt igyekszik lét-
rehozni. Ilyen feltételekkel lép Oroszország a
kongresszus elé, melyet — mint mondók — ha
megtartának is, közvetlenül ágyuk dörgése fog
követni.

Bár az angol érdekek közvetlensége sem-
mivel sem kisebb Ausztria Magyarországánál:
mindazáltal az összeülő kongresszus elé
éppen Anglia emeli folyvást az akadályokat.

Alig hisszük azonban, a jelek után ítélve,
hogy Anglia és Oroszország között már a
békés megoldás kerestül vihető lenne. Anglia
az összes békepontok tárgyalását akarja ke-
resztül vinni azon előkonferencián, mely
— a mint hírlik — hivatva lesz a helyzetet
némileg tisztázni

Nincs okunk tehát Anglia magartartására
még eddig gyanus szemmel nézni. S valóban

Mert hát Andreas Simonyi még csak „novi-
tius theologus” vala.

A novitius theologusnak pedig tudvalevőleg
igen sok egyéni átváltozást kell szenvednie, a míg
annyira faragható lesz, hogy a többiek sorában
helyet foglalhat. A novitius diákoknak az „örög
diákok” előtt nincs véleményzsabadságuk; mikor
az öregebbek beszélnek, ők szükségképpen hallgat-
nak s jaj volna annak a novitiusnak, aki disputá-
ba merne ereszkedni egy öreg diákkal; az egész
diákéletre menthetetlenül el volna vesztve. A fia-
tal szónokot, ki az első tűzpróbát ki akarja állani,
nagyon is megpróbálgatják. Először is nem jól áll a
kathedrában. Igén előre görnyedt s a jobb könyö-
két feljebb emelte, mint a bal. Aztán az imaköny-
vet nem jól tartja; a helyett, hogy természetesen
maga elé fogná, nagyon előre nyújtja, a mi a jó
ülésnek teljes hátrányára van. A könyörgés igen
egyhangú, nincs benne semmi kenetlenség s az
„amen”-t két „mi” mel hangoztatja, a mi nem sza-
bad. A „Miatyánkot” elpergeti minden bensőség
nélkül. A „textus” felvételénél nem elég jártas, a
prédikáció pedig hallatlanul gyenge. Aztán az elő-
adás! Jobb kezével folytonosan a levegőbe hado-
nász, az eget a kathedra alá mutatja s mikor a
földről van szó, akkor egész a feje tetejéig emeli
fel kezét. Majd kihajlik a kathedrából, hogy az
ember azt hinni, miszerint mindjárt alázuhan, majd
ismét úgy megszegi a derekát, mintha egy ezred
katonaságot illelt a kommandó: „jőjtek én-hoz-
zám, kik megfáradtatok!” Szóval a novitius hiába
zengne anygalyok nyelven, az ő prédikációja mégis
rossz az öreg diákok előtt; mert hát így kívánja
azt a tekintélyt, a mi csak egyedül őt illeti.

El is készültek rá az öreg diákok, hogy „meg-
nyírálják” Andreas Simonyi urat, hogy
nem lesz kedve a legációt elhagyni a többiek elől.

ideje is volt már, hogy Angolország kilépjen a
passiv harag semmitől helyzetéből s határo-
zott követelésekkel lépjen fel Oroszországgal
szemben. S ha végre mégis sikerülne Oroszor-
szágnak Anglia érdekeit elnémitani, ha hitszegő
álnokságai hívőkre találnának a hidegen szá-
mitó angol diplomaciánál: akkor is meg van
még egy erős reménységünk; még akkor is
van egy hatalmas támaszunk és szövetségünk,
és ez: — — a saját magunk.

Anglia akár belenyugszik az orosz köve-
telésekbe, akár nem: Andrassy gróf semvi-
esetre nem fog a san-stefanói békepontokba
belenyugodni sohasem. Ha monarchiánk saját
erejére lesz hagyatva: még akkor sem enged-
heti át a keletet hadizsákmányul a muszkovo-
tizmusnak.

S mikor az osztrák-magyar fegyverek
megsörrennek: akkor tán felébred Anglia is
s nem lesz az eseménynek oly tétlen szemlélője,
mint az orosz-török háború alatt s nem fogja
talán engedni, hogy Oroszország épen úgy ki-
erőszakolja tervei szentesítését monarchiánktól,
mint a portával szemben tevő.

Kilátásaink tehát a jöhető kongres-
sus békés eredményére épen nem lehetnek.
Bizzunk tehát az intézők hazafiságában és böl-
csességében!

* Király ő felsége e hó 18-án Bécsben ismét
egy óráig tartó látogatást tett gróf Potocky galici-
ai helytartónál. Ez ismételve tett fejedelmi látó-
gatásoknak nagy jelentőséget tulajdonítanak.

* Andrassy gróf nagyhatalú beszédében kö-
vetkezőleg jellemző a kormány álláspontját: „Ila
— ugymond — az álláspontot jellegesszük, akkor
a helyzet ilyformán mutatkozik: még ma fenn áll
a béke, mint szerencsém volt azt kinyilatkoztatni
több ízben; e béke fentartható, ezt reméli a kor-
mány. Az érdekeket illetőleg azt tagadom, hogy
csak egy érdeke a monarchiának adatott föl ed-
digéig, vagy hogy épen elvesztet. Még eddig fenn
áll a remény és a hit, hogy még létre jöhet a vég-
bement tények és az európai jogviszonyok és ér-
dekek közt bizonyos kiegyeztetetés. De más poli-

Sőt akadtak filiszteusok, a kik nyíltan ki merték
mondani, hogy a mai konció Simonyira nézve utol-
só ítélet leendő. Mennyire meg voltak tehát lepet-
ve, mikor azt a csinos, karcsú alakot szép fekete
szemeivel, szabályos finom arcával, csinos
magartatásával maguk előtt látták. S mikor
megzundult ajkain az ima azon a gordonszerű
átrező kellemes hangon: még a legválsóbb szí-
vek is meglágyultak egyszerre s önkénytelenül
imádkoztak. A „Miatyánk” bűvös szavai magához
bilincseltek hallgatóit s a könyörgés végén egy
általános sohaj rebbent el a diákok ajkairól. Olyan
jól esett nekik az imádság!

Az imát követő prédikáció alatt a lelkesedés
mindinkább fokozódott hallgatóiban. Az ifjú szó-
nok minden keresetségtől ment előadása hatalmas
és megrázó volt. Mikor a bűn rejtelmait s annak
kárthatóságát festette: a vér megállott az ere-
ben s iszonyat fogott el mindenkit. Mikor pedig
az erény diadaláról szólt, emelkedett minden ke-
bel s szemek előtt látták az uristen országát e
földön. A beszéd zárszavai még egyszer gyújtottak
oly hévvel, hogy az „amen”-re az egész diákság
nagy robajjal állott fel s a mi az ily próba préd-
ikációknál is szokatlan vala: dörgő éjjennel adták
jelét elragadtatásuknak.

Nagyitszeletű B. uram törte meg végül az
„éjlett” követő csendet. Először is megdorgálta a
heves fiatalaságot, hogy az ur igéjét profanálni me-
résztelték, aztán oda fordult Simonyi felé s csak
annyit mondott:

— Az isten éltesse ősém uratam egyházunk
diszére sokáig!

Aztán felszólította a nagyitszeletű ur egyik
örög diákok, hogy mondaná el bírálattal Simonyi
próba-prédikációjára.

Az öreg diák felállott s könyektől ragyogó

TÁRCA.

„Jön a csehi bíró!”

— Elbeszélése, —
(Folytatás)

I.

A k-i református theologusok épen legáció-
ba készültek. Pünköst ünnepe közeledett. Ilyenkor
rendesen „conciót” szoktak tartani a diákok. A
concio pedig nem volt egyéb, mint a theologusok
gyülekezete, kik azon célból jöttek össze, hogy az
ujjonnan kimenő legátusok prédikációt hallgassák
meg. A ki aztán a konción nem állotta ki a bírál-
latot, azt közös megegyezéssel nem bocsátották a
legációba. Az ilyen gyűlések előnye mindig a ho-
miletica professora volt.

Nagyitszeletű tudós B. uram be is ült elnöki
székébe s intett kezével a diákoknak. A diákok az
intésre pillanat alatt fölemelkedtek ülőhelyeikről s
elkezdtek énekelni szép bariton harmoniában: „No-
sz istenfélő szent hívek!” Nagyitszeletű B. uram
ülve maradt széknél, csak mutató ujjával verte szép
csendesesen az ajtókat énekhez a taktust. A szépen
összevágó dallam átható nagyitszeletű uram valós
lélek egészen s mikor oda érkezett a cho-
rus, hogy „Áldjátok azért a hangos citerákban”:
akkor ő is felemelkedett helyéből s hatalmas bas-
sus hangjával utána sekundálta: „az ur áldassék!”
Az ének elhangzott. Ünneplés csend lón a
teremben. Egy fiatal theologus, fekete imakönyv-
vel kezében felállott a szöszékből és mély, gordonszerű,
bariton hangján imádkozni kezdett. Az ima
hangjai kellemesen és szívrhatóan zengtek át az
öblös termet. A theologusok láthatóan meg voltak
lepetve a nem várt introdukciónál.

tikát folytattunk volna, egyet, minőt az ellenzék, vagy Magyarországnak oly töredéke — nem tudom, jól fejezem-e ki magamat, mert megvallom, hogy az ottani pártviszonyokat nem ismerem ki-mertőleg — kijelölni jónak talált, t. i. a török státusquo és integritása fentartását, akkor azt kér-dem: Miképp állana akkor az egyensúly? Fentartatott volna-e a béke? [Biztosan alapon nyugodnának-e a monarchia érdekei, mint nyugosznak ma? Azt hiszem, hogy a válasz e két kérdésre alig hangzanék igenlőleg és most talán nagyobb krízisek előtt állnánk, mint ez előtt kevés idővel. Én részemről nem habozom, midőn kimondom, mert kényszerítve vagyok arra, hová vezetett ezen út. Bizonyos és elkerülhetetlen háborúra egy nagy szomszéd állammal, mely talán nemzedékeken át tarthatott volna, épen akkor, mikor arra nem volt ok, valamint még ma sem láthatom azt. Egyszer-szem pedig engesztelhetetlen gyűlöletre keltette volna fel az egész kereszténységet azok ellen, kik jövődöbéli szerencsésüknek, vagy legalább viszo-nyaik változásának útjába álltak volna. És mi lett volna ennek következtése? Csak az az egy, de bi-zonyos, hogy még győzelem esetében is a monar-chia sorsa egy oly állapot fentartásához lett volna kötve, melynek fentartása még béke idejében is a monarchia erejét meghaladta volna és az összmo-narchia minden tehetőségi igénybevételével pénz-ben és vérben a lehetetlenségig ment volna. Ha hát befejezett tényekről szólnak, csak egyről szól-hatunk, mely az egyetlen befejezett tény, hogy a monarchia következtésében Magyarország is meg-menekült azon veszélytől, hogy sorsát ismét egy elvesztett dologhoz fűzze (Derűtség. Helyeslés.) Miután a miniszter szólott, és az albizottságok ha-tározati javaslata nagy többség által elfogadottak, a hatvan milliónyi hitel egyhangulag szavaztatott meg. —

* A képviselőház bankügyi bizottságának leg-közelebbi ülésében Falk Miksa azon indítványt fogja beterjesztini, hogy a pénzügyminiszter szolít-tassék fel a 80 millió bankadósságra vonatkozó összes okmányoknak, a képviselő által való meg-tekintéshez céljából, a ház irodájába letételt. — A pénzügyminiszter kétségkívül késedelem nélkül eleget fog tenni e kívánságnak.

* B. Molnáry nevezett ki gr. Neiperg he-lyébe lemergi hadparancsnoknak. E hír a bécsi börzse árhanyatlást keltett, mert általában a há-boru előjelének tekintik.

* Helfy következő interpellációt nyújtott be a belügyminiszterhez: „Tudomásom jutott, hogy a belügyminiszter ur egy rendelettel bocsátott ki, mely szerint a népgyűlések megtarthatása hazánk-ban oly rendszabályokhoz köthetik, a mik a gyű-lekezési és szózási szabadságot tetemesen korlátoz-zák. Tekintve, hogy a miniszternek így önkéntes eljárása mélyen sérti a polgárok alkotmány-adta sarkalatos jogait: kérem: a) Elismerni-e a t. bel-

szemekkel konstatálta, hogy ettől a novitástól az egész kar annyit tanult ma, a mennyi elég volna mindeniknek egész életére. Részletekbe nem bő-csátkozott, hanem hivatkozott azon általános lelke-sedésre, melyet Simonyi mindnyájuknál keltett.

Az öreg nagytisztetű ur a bíráló észrevéte-leit folytonos fejbőlmozgásokkal kísérte s maga is utána tév:

— Tanuljanak, domini, lelkesülni az ur igéje iránt s tüzzek maguk elé követendő példaul Simo-nyi urat.

Most már Simonyin volt a sor, hogy a még hátralevő legációk közül válasszon magának. Az ifjú végig nézte a helyeskedő névsorát, melyek után pontosan fel volt írva, mennyi legatutot hajt min-denik. A noviciusok számára fennmaradt helyeségek 40 frttól 15 frtjig jövedelmeztek.

— Szamos-Csehet választom, — mondá Simo-nyi, miután átfutá szemével az ívet.

Egy szisszenés hallzott a teremben.

— Szót kérek! — s egy ifjú, sötét bozontos hajjal felemelkedék székről.

— Mit akar Szamosi ur? — kérdi a nagytisz-tetű professor.

— Ha szabad lesz, — szólá Szamosi — mi-után én épen azon város szülőte vagyok, szeret-nék a tisztelt ifjúságnak felvilágosítást adni Szam-os-Csehről.

Megengedték neki, mivel az első tanulók között is kiváló szorgalmu vala s a tanárok ked-velték őt.

Szamosi látható felindulással kezdé meg be-szédét: — Nagytisztetű ur! kedves pályatársak! Sajnálom, hogy az általános lelkesedés között épen én vagyok azon szerencsétlen, ki a mai prédikátort teljesen alkalmatlannak találom a Szam-os-Cseh hívei előtt való megjelenésre. Én ismerem városunkat s biztosíthatom mindnyájukat, hogy Si-monyi ur nemcsak meg nem nyeri ott hallgatóit, sőt határozott visszatérésre talál náluk. A mi vá-rosum kevés intelligens embert számlál, de azok, a kik vannak, mindnyájan a régi kor emberei. A

ügyminiszter ur, hogy a népgyűléseket s illetőleg a szólásszabadságot korlátozó eme rendeletet tényleg kibocsátotta? b) Ha igen: mi ok birta ezen, minden alkotmányos fogalommal ellenkező lépés megtételére? c) Hazánk melyik törvényére alapítja a miniszter ur ez intézkedést? d) Hajlandó-e a szó-ban forgó rendelet szövegét a képviselőház elé terjesztetni? Az interpelláció közöltetni fog a bel-ügyminiszterrel.

A keleti kérdés.

A kongressus legújabb határnapja egy ber-lini félhivatalos közlöny szerint ápríl 10-ke; sze-rencséből lesz-e ez a terminus az eddigiek-nél, még épen nem bizonyos, mert egyelőre a helyzet még mindig változatlan, nem jött létre egyetértés, s ma még csak az látszik biztosítottak, hogy Ber-linben valami „előkongressus“ fog előbb összeül-ni a hatalmak ott levő képviselőiből. Gr. Károlyi Alajos nagykövetség épen ez okból, hír szerint személyesen Bécsbe jő utasítások átvételre végett.

A békeszerződés közlése a kabinetekkel An-gliát nem elégti ki; Londonból most is kerekken követelik, hogy Oroszország az egész békeszerző-dést hivatalosan terjessze a kongressus elé megvi-tatás és eshetőleg módosítás, vagy megerősítés vé-gett. Ez, mint már többször megjegyeztük, annyira nem „előzetes“, hanem igenis lényeges kérdés, hogy nem csoda, ha több-felé már ez egy nehézség mi-att féltik magát a kongressus létrejöttét is. És ha a censura mellett megjelenő orosz sajtó a kor-mány felfogását fejezi ki, s ha az orosz újabb had-készületekből következtetést vonhatunk, akkor va-lóban kevés bizalommal tekinthetünk a kongressus elé. A szentpétervári félhivatalos lapok a leg-határozottabban kijelentik, hogy Oroszország nem engedi meg a san stefanoi szerződés módosítását, bátoraságuk pedig azon látszik alapulni — és ezt az officiozus „Vjedomosti“ ki is mondja, — hogy Ausztria-Magyarország nem fog most Oroszország ellen háborút indítani s így maga Anglia meg nem birkózikhat Oroszországgal. Ebben azonban, hisz-szük, rosul számíthatnak. — az újabb háboru nem lesz lokalizálható!

Oroszország újabb hadikészületeiről írják Odes-sából: „A hangulat még mindig nyomasztó. A di-adalmi mámor dacára még sincsenek a kedélyek a legközelebbi jövő iránt megnyugodva. A tenger-part minden exponált pontján a legnagyobb éré-lyességgel dolgoznak, sokkal nagyobb tevékeny-séget fejtenek ki e tekintetben, mint a háboru ki-törésekor. Nikolajevben az állami hajógyárban élénk sűrűs van. Az összes rendelkezés alatti hajók fel-egyeztetnek Töménelen torpedócsónak, a leg-különbözőbb rendszer szerint és néhány popovka (kór pánél hajó) készül. Krimben hatalmas part-ütőket állítanak fel különböző pontokon. Ezen-kivül még egyre folyamatosan vannak a csapatössz-pontositások. Az újoncok a legnagyobb szigorral eszközöltetik, s az ázsiai hadsereg egy részét is várják ide, mely részt Batumból, részint Trape-zuntból fog a Feketetenger éjszaki partjára átszáll-íttatni. Több ponton nagy kösen-depók állítat-nak fel; és a nagy exporteurók oly lázas sietséggel igyekeznek elszállítani árukészleteiket, mint ha attól tartanának, hogy az események utólikr őket.

modern theologiának gyűlöletes ellenségei s a ki ily beszéddel merne előtűk felállani, mint Simo-nyi ur, veszte volna. Ők a Krisztust még is-ten fiának hiszik s jaj volna annak, a ki őt csak „a legtokéletebb ember“ képében tűntetné fel, a mint azt Simonyi ur tévé. Városunk alsóbb osztá-lya a szónoklat magasabb vonásai iránt teljesen érzéketlen s megszokván az egyhangú beszédeket, könnyen színesziesnek kvalifikálhatnák azon magas pathos, mely bennünk most elragadt. Ilyen viszonyok között veszélynek van kitéve az egyház ügye, fótanodánk pedig elvesztené egyik jövedel-mes legációját s így könnyen be lehet látni, hogy Simonyi ur küldetése ott valóban káros lenne. — Ajánlom tehát Simonyi urnak, válasszon magának más legációt, mely fényes tehetőségeinek alkalm-sabb tért nyithat.

Mialatt Szamosi beszélt, a guny és irigység sajátságos mosolya vonult el olykor-olykor ajkain. Simonyi észrevette ezt s a helyett, hogy szokott szerénységével engedett volna, a s-tett önzert férfias elszántsággal nyilatkozta ki, hogy meg-marad választása mellett.

Az ifjúság helyeselte szándékát s a konciónak vége lett.

Simonyi utolsó maradt a teremben Szamosi-val. Szamosi kissé izgatottan lépett eleje:

— Ismétlenül állítom önnek, hogy az a legá-ció nem önnek való.

Simonyi azt felelte rá, hogy ha nem neki való, nem fog többet oda menni, de most az egy-szer megkísérli.

Szamosinak igen fontos okai voltak arra, hogy ez a kitűnő szónok, ez a szép fiatal ember vala-hogy távol maradjon Szamos-Csehtől.

Hanem azért Simonyi mégis elment oda legá-cióba, a hol a modern theológiát gyűlölik s a hol a magasabb szónoklat vonásai iránt érzéketlenek a hívek.

(Folytatás köv.)

A béke aláírása dacára oly pessimizmus van itt, mely minden körben érezhető. A katonai körökben nagy: a lehangolta az, hogy a san stefanoi béke-szerződésből kimaradt a török flotta átadása, annyi-val inkább, mert bizony tudták, hogy nagyszámú tengerészeti sietve vontak össze Rumeliában a török hajók átvételére. Arkas kontre admirál már paran-csot is kapott volt az új orosz flotta átvételére.

Az angol befolyás Konstantinápolyban, mint egy sürgöny jelenti, ismét növekedőben van s en-nek tulajdonítandó, hogy a török kormány nem akarja megengedni az orosz csapatok hajóra száll-lását Bujukdereben (az az Konstantinápolyban), mert akkor az oroszoknak a fővárosban keresztül kellene vonulni. — Igen jellemző az is, hogy a török sajtóiroda főnöke, Madsid bey, magához hi-vatta a konstantinápolyi lapok szerkesztőit s arra kérte őket, hogy ne igazságnak a békefeltételek ellen, ne háborgassák a kedélyeket, melyeknek nagyon is szükségük van a nyugalomra. „Megve-rettünk s így igen nehéz feltételeknek kell meg-hódolnunk. Azonkívül kötelezettségeket vállaltunk el, melyeket becsületesen kell teljesítenünk,“ mondá a főnök, ki végül arra is inté a hirlapírókat, hogy egy szóval se bánták Görögországot, mert ezzel a porta most a lehető legrosszabb viszonyban van.

Magyarország és Románia.

Fentebbi címen Celder Márton az „Egyetér-tés“ közlebbi számában egy tartalmas cikket kö-zöl. Alább adjuk a következőket abból:

Részemről, — ugymond — ki Romániát s a román nemzetet két évtized óta a legközelebből tanulmányoztam, kinek gondolkodásából, lelkeből igen sok alapvonást ismerek, azon meggyőződésben vagyok, hogy az egész román nemzetet s még azon férfait is, kik eddig a muszka keresztény érüle-tében s példátlan farizeusságában hittek, a musz-kák részéről tapasztalt és szenvedett, nemzeti léte-lőket pusztulással fenyegető bánásmód, e hitből s a muszka iránti minden sympathiából gyökeresen kigyógyította; s kétségkívül meggyőzte őket arról, hogy a román nemzetnek, (melynek ha tá-voli nyelvoknai vannak is, de mint országot al-kotó nemzet a szláv elem szomszédságban rokon-talanul áll) azon kell igyekeznie, hogy Magyar-or-szággal s a magyar nemzettel bizalmas viszonyba jöjjön, és testvéri szövetségre lépjen.

Hogy ebbeli nézetem alapos, annak első bi-zonyossága az, hogy míg Románia ünnepélyesen til-takozik az ellen, hogy földét a besszarábiai rész-szel a muszka haderő továbbra is megszállva tartsa, másfelől Ausztria Magyarországot mint szomszéd-hatalmasságot bizalmasabban keresi meg, hogy legyen segítségére, szabadítsa ki a muszka halálra ölelő kegyelmei karjaiból.

A mi Ausztriát s Magyarországot illeti, előt-tem van s rámutatok a szentírás ama tételére: „Áron is megvegyétek az alkalmat, mert az idők gonoszak.“ Soha jobb alkalmunk nem volt, mint most van, hogy ha már a szegény törököt nem segíthetjük, mely különben áruló kormányembe-reiben bírta a legnagyobb ellenséget, tehát segít-sük Romániát. Ausztriának s különösen Magyar-or-szágnak s a magyar nemzetnek, maga iránti kö-telessége parancsolja, hogy szomszédjában a muszka hatalmat és befolyást erősödni és fennmaradni ne engedje. Romániában és a román nemzetben, Ma-gyarország egy hű szövetségest bírna, s jöhet idő hogy vele közelebbi összeköttetésbe is lépnethe. Attól a dacó-romániaféle ábrándképtől, mely üres hóllyagoktól, nincs mit félünk. — Azok terjesztői az ugynevezett irodalmi, vagy szerencse vadász, iparlovagok voltak, a mint nem egyszer mondtam Bukarestben néhai fejüknek, Papiai Iliarusnak, hogy „azok a hiábavalóságokról mondanak le, ha a magyar nemzet rokonszenvét és barátságát meg-akadják nyerni.“

Magyarország és Románia egymás barátságára és testvériségére vannak utalva, mint idegen ele-mektől környezett egyedül álló szomszédok. A ro-mániai a tösgyökeres román, mondatom bizalom-mal viseltetik a magyar iránt. Szamosi ur családát nevezhetnék, kikkel tiz esztendőn át érintkeztem, hogy különösen Moldvában a legszívesebb vendég-szeretettel fogadtak s a maguk papjokhoz hasonló-n, sokszor jobban becsülték, s rólunk magyarokról, a legnagyobb elismeréssel, az akkori viszonyok miatt, sokszor sajnálkozással nyilatkoznak. Becsü-letes nép, az nekünk az önbiztonság is parancsolja — tehát mentünk meg őket; egy jó testvér f-gunk bennök nyerni, s örökre megmenekszünk ez által, az ugynevezett oláh propagandától is, mely-nek tagja több mint hihető, csak néhány fanatikus lelkes és tanár.

Ausztria Magyarországot képviselőnek, — ha ugyan nem lesz késő akkorra halasztani — az összeülendő congressus követelni kell, hogy a muszka hadsereg, mely tőny, hogy az ordályi szoro-sokhoz annyira közel vonult, hogy nem tűz mint a lapokban említve volt, de őt őra alatt Vöröstorony-nál átesaphat, hol 1840-ben is bejötték tehát köve-telnie kell, hogy nem csak az ordályi szorok kö-zvetlen közeléből de egész Romániából azonnal ki-vo-nuljanak. Seimmi t-nyg alatt nem engedni, hogy Ro-mániától elvetesők természetes kiegészítő része Bes-szarábia. Oly komoly érdek Románia területének mostani megvédése s Magyarországnak innen bi-ztosítása, hogy azért a háboru lehetőségéről sem szabad visszariadni Magyarországnak. Tudjuk-e,

hogyan néz ki? szomszédunk lenné a muszka most már Bessarabia felől? Alig 24 órai. A román nemzet szabadsága pedig a muszka hatalom közelében örökre elenyésznek.

A porosz, vagy német uralkodó család egy tagjának Romániában való uralkodása még sok esélynek van kitéve. — Állandósága, a fejedelem magatartásától s attól függ, ha Románia érdekét feljebb becsüli e más sugalmazott érdekeknél, melyeknek köszönheti nagy részben Románia mostani nyomorúságát.

Bármint legyen, Ausztria és Magyarország, s mennyiben lehet, különösen nekünk magyaroknak, minden lehető el kell követnünk arra nézve, hogy Románia, mint önálló állam a mostani területtel fenmaradjon. Ezen törekvésünkkel, mely minden jóakarat magába foglal, s minden kétséget kizár, meggyőzzük nem csak Romániát s a román nemzetet, de a közöttünk élő, velünk egy hazát alkotó román honfitársainkat is arról, hogy mi a szabadság és testvériség, nem csak ajkunkon hordozzuk, de szívünkben is érezzük, s a nem magyar ajkú, de velünk szomszédos népek szabadságáért, mint tetteik lelkesült ifjaink, száműzöttjeink az olasz szabadságért, készek vagyunk minden erőnkkel, ha kell vérünk hullásával is adózni.

Azt hiszem, hogy mind Románia, mind Magyarország képviselői testülete, államfőiről, kikhez tapaszthatóan és tényeken alapuló igénytelen soraim eljutnak — Magyarország és Románia érdekében összefogva — az őszinte egyesülés komoly akciójának megkezdését hazafiai figyelemre méltatandják.

Celder Márton.

Barabás műveinek kiállítása az ipar-csarnokban.

Budapest, 1878. március 17.

Korunk haladásának meglepő tüneteinek közt jól esik, ha visszaemlékezünk a régikre, ha átfutunk azon eseményeken, korszakokon, melyek előkészítői voltak, alapját képezték e nagyszerű haladásnak.

Március 15-én, a történelmi legyőzete nap évfordulóján nyílt meg a műcsarnok pompás termeiben aggroru, de még fiatal erejű Barabás Miklósnak műveiből összeállított kiállítás s seregesen látogatja az érdekes gyűjteményt a főváros műértő és műkedvelő közönsége. Az agy művész Háromszék szülőtte léven, úgy hiszem, nem lesz érdektelen ezen megye lakói előtt megemlékezni arról, ki utóbb volt a magyar festészet terén, ki-nek fejtő övedző dícsenyéből, a mit országos tisztelt és elismerés élesztett, a távoli szülőföldre is verődik egy sugárka vissza.

Lépjünk be a csarnok fényes előtermébe. — Első látásra már itt is elég nézni valót találunk; a csizistól márványoszlopok, lizenek, pompás párkányzatok mellett a tetőzet lep meg különösen, hol csaknem valamennyi boltozatnemet művésziesen egyesítve látunk.

A csarnokon áthaladva, a kiállítási termekbe érünk.

Az első kis szobában önkénytelenül meglep a meghatottság bizonyos érzete, midőn szemünkbe ötlök, a tizennégy éves nagyenyedi tanuló első kísérlete, a mint egyik pajtásait igyekezett apró pontossákkal leplegálni. Ma már mosolyogva tekint ezen naiv kísérletekre a legtöbb 12 éves fiú is, de épen abban rejlik az érdem, hogy az a kis fiú, kit solia rajzolni senki sem tanított, kinek a művészetről legkisebb fogalma sem volt, azzá lett, a ki: egy Barabássá, csupán természetes hajlamát követve, fáradhatatlanul tanulva, dolgozva mindvégig.

Mondják, hogy Lope de Vegának (spanyol író), ki 73 évet élt, élte minden napjára öt nyvi munka esik. Hans Sachsot is egyik legelőbbet írők közé számítják. Jókaink rendkívüli szellemi termékenység s a műcsarnokban tett látogatásom után Barabás Miklóst bátran merem egy sorba állítani ezekkel eredmény tekintetében annál inkább, mert alig van itt munkáinak fele, noha a csarnok 6 termét töltik be. Az első szoba falain láthatók továbbá hírneves művésznőink könyomatu képei, kiket az újabb nemzedék épen ezen képekből s az öregek néha mesével határos dicsőítő elbeszéléseiből ismer. Itt látható Petőfinek még igen fiatalkori arcképe. A következő teremben legelőbb ötlök szemünkbe két művészi kivitelű olajfestmény, melyek Batthyány Lajos grófot és nejét ábrázolják életnagyságban. Alig képzelhető férfiasabb jelenség, lelkesebb tekintet, mint a szerencsétlen vértanúé. A forradalom előtti években, midőn a magyar irodalom hírtelen lendületet vett, a közönség sürgetően követelte a hazafias költők és írók arcképeit s ezeket mind Barabás rajzolta adta. Petőfi első arcképe ugyanaz, a mi az illusztrált Petőfi kiadás címkéjét képezi. Ezt követte egy második arcképe a költőnek Heckenast kiadásaihoz díszítésül. Harmadik képe Petőfi, mint szabadságharcost tünteti elő, a nemzeti kordárral, karddal oldalán. Ugyan ezen időben készült Petőfi nejeének arcképe is, hamiskás mosollyal, rövid hajjal (kórhaj).

A következő termekben látjuk a Szechenyi István gróf, a „nemzet napzsámosa“ életnagyságú képét, valamint a Teleki László grófét is olajban, s a 30-as és 40-es évek csaknem valamennyi nevezetességét könyomatu képekben. Az egyik csoport

történelmünk leggyászosabb korszakát tünteti elő. Ezen arcképek egy részét Barabás emlékeztetői rajzolta. (Hóhékkézt kellett a nemeseeknek kiszenevni, mert szerették a hazát.) Ezek az aradi vértanúk. A fájó emlékeket barátságosabbak váltják fel, midőn a művészvilág nagyjai tűnnek elénkbe.

Itt látjuk Jókainé Lodorfalvi Rózánt mint Gertrudot. Utólrhetlen művészetét pár évvel ezelőt bámultuk meg utóljára. Látjuk Szentpétery, Egressit, Fánssyt, Lendvayt az apát s Lendvayt a fiut. Utóbbi művészetén lelkesülni még megadott a fiatalabb nemzedéknek, de már, fájdalom, ennek is vége! pedig oly tomboló lelkesült elragadtatást még nem tapasztaltam, mint az ő „Don Caesar de Bazan“-ja, vagy „Hamlet“-je keltett. A nemzeti színház zártkés sorában lehet látni még naponként egy idős asszonyt; hajdan elragadó szépség s maga is a színpad disze volt; arról a helyről csodálta ő férjét, aztán fiát, most még menyét, a fiatal Lendvayné.

Kossuth arcképe Barabás legelőször tussal festette; midőn az első magyar minisztérium meg alakult, rajzolta — Kossuth felszólítására — az összes minisztériumot előtűntető csoportot. Brassay bácsi még akkor, midőn Barabás lerajzolta, deli fiatal ember volt ám, állán kiborított szakkállal. Szígligetien is rövidke bajusza, s feledhetetlen Toldy Ferencünk még a Schedel nevet viselte.

Érdekes részét képezik a kiállításnak a gyönyörű aquarellek, köztük kimondhatatlan finomságu madonna, néhány virág, mintha most tépték volna le, oly üde színezetű. Itt van több tanulmány Olaszországból, apró tájképek, gyöngörű facsoprotok, a Veziv 1835. április 1-én történt kitérőse. — Látható több darab acélmetszet is, melyeket németországi kiadványokhoz rajzolt, többek közt egy kedves kis fiucska „Der Gassenjunge“; „Die Tochter der Haide“ kis libapásztor ábrázol.

A felülről világitott nagy teremben mind olajfestmények vannak elhelyezve. Szembe ötlök köztük „a haza bölcsé“ sikerült mellképe; Festetics György gróf, a keszthelyi „Georgikon“ alapítója, ki egyszerű földmives ruhában van életűntetve, József nádor képe, természetes nagyságban mindkettő, s a legújabb kor számos egyénisége. — Elragadóak a szép gyermekarcok, melyek Barabás művészetének bizonyára egyik legfényesebb oldalát képviselik.

Mily gyorsan képes dolgozni Barabás, kitűnik abból, ha felemlitem, hogy Imre József arcképét, kinek sietve el kellett utazni, sárga papírra sepiálva 18 perc alatt festette. 1839-ben Graefenbergben Lichtenstein Károly herceg arcképe, ki ezzel nejt akarta megjelni születésstestjén, őt negyedóra alatt készítette el s a hercegné ezt többre becsülte, mint férjének egy képét, melyet egy bécsi művész nagy szorgalommal és lassúsággal festett.

Az érdekes és tanulságos kiállítás által előidézett benyomások különfélesége, változatossága oka, ha e kicsiny vázlat nélkülőzi a rendszert és egységet.

— Gy. —

LEGUJABB.

Bécs, márc. 20. A „Pol. Corr.“ jelenti Londonból: Angliának a kongresszuson részvétele kérdésén elhatározó pillanat állt be annyival inkább, mivel Anglia Szentpétervárra intézett kategorikus követeléseinek föltétlen elfogadását, vagy visszautasítását várja.

London, márc. 20. A „Times“ jelenti Konstantinápolyból: Mint hírlök, az oroszok lemondanak a Bójkudérbe menetelről a porta azon ellenvetése következtében, hogy a békeszerződésben a Bosporuson való hajóra szállás nincs kikötve. A „Times“ Andrassy nyilatkozatait rendkívül fontosaknak tekintik, különösen azokat, melyek Ausztriának Németországhoz való viszonyára vonatkoznak, amennyiben csak úgy értelmezhetők, hogy Németország minden befolyását fel fogja használni, hogy Oroszország feltételeit mérsékelje. E nyilatkozatok talán a legjobb reményt nyújtják a válság békés megoldására. A mellett azonban, mond a „T“, nem kell figyelmen kívül hagyni azt a veszélyt, hogy Ausztria és Anglia érdekei bár közel rokonok, de nem azonosak.

A delegációkból. A magyar delegáció egyhangu szavazatát a bécsi sajtó egy része élénk helyesléssel fogadja. A „Freundenblatt“ abban a „moriamur pro rege nostro“ ismétlését látja s örül, hogy a magyarok is megszűntek dogmának tartani a Balkán felszigeti állapotok fentartását. A „Pr.“ az „ingadozó“ magyar politikával szemben kijelenti, hogy az okkupációnak mégis meg kell történni. A „Tagbl.“ szerint Oroszország hadseregének állapota folytán el van határozva minden lehető engedményre. — Az osztrák delegáció napi rendjén állt a 60 milliós hitel. Schaup indokolja a többségi szavazatot. Sturm a kisebbség szavazatát indokolván, azt mondja, hogy a hitel megtagadása nehezebb, mint megszavazása. A hitel célja bizonytalan. Söfel a rendkívüli hitel ellen nyilatkozik s a 60 milliót komoly események esetére csekélységnek tartja. Gróf Coronini a hitel mellett szólva, dicséri gróf Andrassy politikáját, mint a mely viszatérés a régi osztrák tradíciókhoz. Törökország támogatása ezt nem tartotta volna meg, hanem felidézte volna a graeco-szlávok gyűlöletét. Ohajtja, hogy Ausztria

területe növekedjék, ha mindjárt az aegai tengerig is, de ez a nép szavazása által történjék. Br. Walterskirchen a hitel mellett emel szót; nem akarja a felelősséget; elvállalni, hogy ily komoly pillanatban a kormány kívánságát ne teljesítse. Hogy az összeg szükséges-e, arról legjobban ítelhet az, ki a konferenciára megy. Plener beszédével, ki a hitel ellen szolt, a tárgyalás felfüggesztett és másnap (21-én) folytatottat.

A „NEMERE“ magántávirata.

Feladatott Budapestén márc. 23 d. e. 10 óra — p.

Érkezett d. e. 11 ó. 40 p.

Románia tiltakozott a san-stefanói békekötés pontjai ellen. Azon esetben, ha Bessarabia elvesztése követeltetnének, lemond függetlenségéről. Megtagadja egy-szersmind az oroszok átvonulását is.

A delegációk megegyeztek a 60 milliós hitel tárgyában.

A k.-vásárhelyi takarékpénztár 1877. évi kimutatása.

Forgalom:

Pénzmaradvány ájtott mult évről 5260 frt 87 kr, összes bevétel év folytán 577838 frt 5 kr, összes kiadás 575369 frt 31 kr, pénzkészlet 1877. év végén volt 7729 frt 61 kr, összesen 1.166,197 frt 84 kr.

Vagyonomérleg.

Vagyon:

Készpénzkészlet 7729 frt 61 kr, 257 drb aranyben 1464 frt 90 kr, 180 drb ezüst egyforintos 192 frt 60 kr, tárcán lévő váltókban 151099 frt, érték-papírban 1500 frt, jelzálog kölcs. könyvében 755 frt, zálogtárgyakban 542 frt, értékpapír szelvényben 131 frt 25 kr, házbér előlegben 106 frt 66 kr, tiszta fizetés előlegben 350 frt, felszerelvények 104. törlesztés után 622 frt 66 kr, előrefizetett % követelésben 404 frt 87 kr, összesen 165498 frt 55 kr.

Telher:

Részvény átalpóke követelése 32548 frt 19 kr, tartalékalap követelése 2279 frt 60 kr, tartalké kamatai követelése 143 frt 59 kr, más pénzintézetek leszámítolási követelése 50629 frt, betéti tartozásunk 71151 frt 24 kr, nyugdíjalap követelése 300 frt, átmeneti kamatok 1506 frt 99 kr, igazgatási kölcs. számla követelése 2055 frt 11 kr, jótékony adakozási előirányzat 165 frt, osztalékszámmla mult évről 641 frt 78 kr, jelen évi nyereseményből osztalékra 4056 frt, utmeneti nyeresemény 22 frt 05 kr, összesen 165498 frt 55 kr.

Kézdi-Vásárhely, 1877. december. 31.

Ifj. Jakab István,
pénztárnok.

Bányay Ferenc,
könyvvizető.

Fejér Lukács,
vezérigazgató.

KÜLÖNFÉLEK.

— Hibaigazítás. Mult számunk „Visszaemlékezés március 15-ére“ című cikkében 1848. március 14 ke helyett március 15 ke olvasandó.

† Necrolog. Haurik József, Seps Szentgyörgy város veterán postamestere tegnap (szombaton) d. e. 11 órakor, életének 79-ik, postamesteri szolgálatainak 55-ik évében — jobb életre szenderült. Béke poraira!

— Felhívás. A háromszéki „Erzsébet árvalé-ány nevelő intézet“ nek a k.-vásárhelyi „Stepháné menház“-nak s k.-vásárhelyi közokhánának kezelő bizottságai a nevezett intézetek javára egy tárlat rendezését tűzték ki feladatukul. — Ezen tárlat rendezésének elhatározásakor két cél lebegett a bizottságok szeme előtt t. i. egyfelől az, hogy általa a még gyámolításra és pártolásra oly nagy mértékben szükséges érző jótékony intézetek alapvagyona gyarapodjék, másfelől pedig vidékünk minden egyes haladni vágyó s másokra buzdítólag hatni törekvő lakójának alkalom nyujtassék ismereteit szorgalmának, ügyes gyakorlatosságának és szakképzettségének egész vidékünk érdekében hasznosítható eredményeit másokkal közölni s nem egy kétségessébb dísz és hasznos munka- vagy tárgyelőállításával a közfigyelmet felébreztve lendítőleg hatni általános jólétünkre. Így eltekintve attól, miszerint mindnyájunkra nézve megnyugtató öröndetes hatást gyakoroland, ha egy csomóba összegyűjtve látjuk, miszerint oly sok tekintetben háttérbe szorított vidékünk távol a közforgalom központjaitól magára is életképes és kiállítási tud mindent, a mi az izlés, csinoság és hasznosság tekintetében szükséges; reméljük nem csak helyi érdekünk s nem csak a 3 intézetre, hanem az egész vidékre nézve pártolás által mentől sikerültebbé tenni, mint egy hazafiai és honleányi nemcs kötelesség. — A kiállítás K.-Vásárhelyt leend az 1878-ik év folyása alatt valószínűleg késő nyár, vagy késő ősz idején, s most ezen tiszteletteljes felhívás ily korán csak is azon szándékból tétetik, hogy a kik arra hosszabb munkát igénylő tárgyat kívánnak kiállítani, annak elkészítésére még most a téli igény alatt is időt fordíthassanak. — Az idő és a részletek később fognak közzéírni tétetni. — Kelemetelke, 1878. március 17. Báro Szentkerezty Stepháné, a fentebbi intézetek elnöke,

— Bécsben hétfőn kezdtek tárgyalni Simmere Teréz mérgekeverőre ismert sensationális pörét. Simmere Teréz háromszoros mérgezés gyanúja terheli, kivül a vádlottak padjára kerültek szülei is, a Schulz házaspár, szintén gyanu alatt lévén, hogy leányuk bűnös vállalatát titkon támogatták. Simmere Teréz a falun lakó Detoma család hú cselédjének Knoll Margarétának egy málnalével telt pohárban mérget adott be, hogy Detomákat meglophassa. Terve azonban nem sikerült, mert a cseléd több napi ápolás után felcsúszott a kórházban s vallomásai Simmere Teréz elfogatását vonták magok után. A megejtett nyomozások több más bűntényre is vezettek; kitűnt nevezetesen, hogy Simmere Teréz egyik cselédjén Haselroithner Magdolnán szintén mérgezési kísérletet követett el. Simmere Teréz döblingi házában ugyanis egy alkalommal tűz ütött ki, s igen valószínű, hogy ezt maga Simmere Teréz idézte elő, mivel a biztosítási díjat föl akarta venni. A cselédet tehát mérgezés által hitte hallgatásra bírni; ez megbetegedett ugyan, de az örültek házában való ápolás után ismét meggyógyult. A harmadik mérgezési eset gróf Coroninán történt, kit fugalát váltó adósságok miatt akart láb alól eltenni a bűnös asszony. A házmótosok sok mindenfélét (mérget, tolvajkulcsot stb.) is hozott fölszínre, melyek Simmere Teréz fölötté gyanússá teszik. Simmeri Teréz már több hónapja, hogy a börtönben ül, hol a minap gyermekét is szült. Férje Marcell francia születésű s jelenleg ügynök Bécsben.

— A k.-vásárhelyi állírestély-egylet adakozása a „jótékony növegyetle.” Székely Jánosné elnök ivén: Nagy Józsefné, Nagy Ferencné, Balogh Gyuláné, Köllönte Mózsné, Kovács Istvánné ref. papné. Tóth Dánielné, Szabó Mózsné, Kovács Ferencné gyógyszerészné, Csiszár Pálné, Benkő Sándorné, Balogh Sándorné, Török Bálintné, Szócs Józsefné, Jancsó Dénesné, Tóth Istvánné, Nagy Ferencné szeszgyárosné, Kraft Agostonné, Körösy Miklósné, Bene Albertné 2—2 frt, Zajzon Lázárné, Kovács Károlyné egyszersmindenkorra, Balogh Jánosné, Szabó Istvánné, Nagy Gézné, ifj. Nagy Lázárné, öz. Pap Andrásné, Kis Klára, Kovács Etelka, Ambrus Albertné, Nagy Lajosné, Böhm Jánosné 1—1 frt, összesen 50 frt. — Midőn a lelkes honleányoknak köszönetet mondanék, egyszersmind megnyugtatóskul kívánom arról értesíteni, hogy nevezett összeg „nő-egyleti alap”-ként illetékes helyen elhelyeztetvén, március hótól számítva kamatoztatik. — K.-Vásárhely, 1878. március 18-án. Székely Jánosné, mint a nő-egylet ideiglenes elnöke.

A Baróthon tartott „Székely muzeum” táncestély eredménye.

(Vége.)

Pótsa József főispán 6 méltósága 2 hársz-kendő, Lövy testvérek 1 fényképalbum, dr. Schwarz Zsigmondné 1 porcellán medallion, 2 szivartárca, 2 kis porcellán kosár, 1 keztüdoboz, öz. Daniel Imréné 1 virágtartó, 1 óratartó, 1 gyufatartó, 1 nyaklánc, Imre Domokos 1 kézi tárcsa, Jakab Gyuláné 1 levélszekrény, 1 tintatartó, Zathurecky Izabell 1 dohánytartó, 1 gyufatartó, 1 szivarhamutartó, 1 kosár, Kelemen Lajos 1 dohánytárca, 1 óralánc, 1 szivarszipka, 1 garnitúra gomb, Bartha Sándor 2 garnitúra gomb, Gyulai Margit 1 asztalkendő, 1 óratartó, Gyulai Irma 2 virágpohár, 1 piros pohár, 2 porcellán pomadétartó, Hollaky Etelka 3 pohár, 1 legyező, 1 tapló dohánytartó, 1 tapló dohányszakcsó, Csiszár Albertné 1 billettükosár, 1 virágcserepburkolat, 1 kép, Bedő Józsefné 5 kávé findzia, Radessovitz Sofé 1 újságtartó, 1 billettükosár, 1 könyvjegy, Benedek Vilma 1 óratartó, Debicki Mihály 1 vajtartó, 1 dohánytartó, Malcher Mór 1 szivartartó, 1 levélnéhezék, Bartha Pálné 2 virágcserepburkolat, 1 nyakkendő, Gyertyánffy Eliz 1 fejkötő, 1 tőspárna, 1 garnitúra gomb, Ince Gyuláné 2 kép, 1 tőrtartó, 1 gyöngy karperec, Vatterollt Károlyné billettükosár, Szolga Vilma gyufatartó, Jenei Dénesné 1 ivópohár, Sándor Véri szivartartó, Jenei Károly hamutartó, Bucher Károly virágváza, Fogarasi Demeterné 4 skatulya parfume és cukor, 1 levélnéhezék, Bodolla Katinka 1 munkaszotyor, báró Apor Károlyné 2 porcellán figura, öz. Görög Józsefné 1 tojástartó, Görög József „Regék és népregék” Tompatól, Szabó Ince 1 dohánytartó, 2 gyufatartó, 1 óratartó, Bende Oszkár 1 dohánytárca, özvegy Jenei Albertné 1 virágváza, Jenei Ilonka 1 bouquet, Schuller Lujza 1 kártyapré, Zathurecky Károly 1 hamutartó, 2 pénzárca, Jenei Jenő újtestamentum, Zathurecky Berta 1 gyümölcsöstál, 1 divánpárna, 1 füzet költemény, Sényi Sándor 4 gyufatartó, 3 hamutartó, 1 csibuk, Tebinka Helena 3 festmény, 1 billettükosár, 1 nyakkendő, Vasady Gyula 1 pár stulp gomb, Török Áronné 6 kávé findzia, Gyöngyösi Istvánné 2 kép, 1 lámpatálca, Nagy Imre 1 jegyzőkönyv, 1 szivarszipka, Czirjek Károlyné 1 porcellán gyufatartó, Wittich Árpád 1 fényképalbum, Ferenci Lajosné 1 pár férfi harisnya, 1 lámpatálca, Bartha Károlyné 1 porcellán cukortartó, 1 theáskancsó, 1 gyufatartó, Bartha Károly baróthi 1 szivarszipka, 1 nélkülözhetetlen cikk, Branstädter Sándor 1 sétatob, Czirjek Emil 1 szivartárca, Török Áron 3 liter ürmes bor, Langer Hermann 1 képráma, 1 gyűrűtartó, Bíró Krisztina 2 kávé csésze, Pál Jánosné 1 kendő, Czirmai Lajos

1 névjegytartó, 1 vajás tálcá, Gáspár János 1 album, Gergely Biri 6 zsebkendő, 1 csigás skatulya, Nagy Pálné 1 órapárna, 2 főkötő, Apor Lászlóné 2 pohár, Apor Anna 6 theás csésze.

A muzeumba küldendő tárgyakat ajándékoztak: Kamenyitcki Benedek egy régi ezüst zsebkendőre lánc és kulcsok; Bartalis Ferencné egy drb ezüst huszas, Czirmai Lajos egy ezüst huszas és 1 greschl, Langer Vilmos 1 drb ezüst- és 6 drb részpenz.

A táncestély összes bevétele 323 frt 70 kr. és egy drb magyar arany, összes kiadás 135 frt 7 kr. s így a tiszta jövedelem 187 frt 63 kr és egy drb magyar arany, mely összeg a mai napon elküldött háromszékmegei főispán méltóságos Pótsa József urhoz, a muzeum számára ajándékozott tárgyak pedig Cserey Jánosné 6 nagyságához.

A mélyen tisztelt felülfizetők és a tombola tárgyak ajándékozták fogadják őszinte hálás köszönetünket.

A táncestélyt rendező bizottság nevében:

Baróthon 1878. évi március hó 10-én.

Bedő József, Zathurecky Berta,
a rendező bizottság a rendező bizottság
titkára. elnöke.

LOTTOHUZÁS.

Temésvártt, március 16. Kihuzattak következő számok: 84 53 75 37 65

Érték- és váltó-árfolyam a bécsi cs. kir. nyilvános tőzsdén márc. 22.

Magyar aranyárjádék	89.—
„ kincstári utalványok I. kibocsátás	118.75
„ „ „ II. „ „	110.75
„ keleti vasut II. kibocs. államkötv.	74.—
„ „ 1876. évi államkötv.	66.40
„ vasuti kölcsön kötvény	98.75
„ földterhermentesítő kötvény	78.60
Temesvári „ „	77.30
Erdélyi „ „	75.20
Horvát-szlavon „ „	84.50
Szólódezsmaavltság „ „	80.50
Osztrák egys.-államadósság papírban	62.50
„ „ „ ezüstben	66.35
„ aranyárjádék „ „	74.15
1860. államsorsjegy „ „	111.40
Osztrák nemzeti bank rézevény	797.—
„ hitelintézeti „ „	232.20
Magyar hitelbank „ „	224.25
Ezüst „ „	105.30
Cs. kir. arany „ „	5.62
Napoleon'd'or „ „	9.53 1/2
Német birodalmi márka „ „	58.70
London „ „	119.30

Felölts szerkesztő: Málk József.

Kiadótulajdonos: Pollák Mór.

Hirdetmény.

Dicső Szent-Mártonban a község főhelyén levő emeletes vendéglő nagy teremmel, 6 vendég-szobával, pincével, istállókkal, szekérszinnel, folytonos korcsmajoggal 1878 áprilho 24-étől kezdve 3, vagy több évre haszonbérbe kiadó. Értekezhetni a tulajdonos gróf Beldy Ferenczel Kolozsvártt (bel-király utca, 20. sz.), vagy gazdaszt Szalkai Ferenczel D.-Sztmártonban.

2-3 1-3

MATTONI

BUDAI királyi KESERÜVIZE

a bel- és külföldi legelső orvosi tekintélyek által a megromlott székelés s minden eből származható betegségek ellen a legmeglegben ajánlatott.

Hosszasabb használata is ment minden kellemetlen utókövetkezményektől.

Mattoni & Willson,
cs. kir. udvari szállító,

hatféle budai királyi keserűvíz/forrás birtokosa u. m.:

Deák-forrás, Hunyady Mátyás-forrás,
Henrik-forrás, Hildegard-forrás,
Szechenyi-forrás, István-forrás.

RAKTÁR minden nagyobb ásványvíz-kereskedésben. 9-9

Kiadó szállások.

Ifj. Császár Bálintnak a csiki-utcában lévő háza folyó év ápril 24-től egy vagy több évre kiadó. A város vendéglőjében a tanács régi helyén a kettős szoba szintén kiadó. Értekezhetni lehet S.-Szentgyörgyön alulirtal.

Blaskó József,
vendéglős.

Haszonbéri hirdetmény.

Előpatakon az

„Olah herceg vendéglő”

14 szobával s az ugynevezett

„Schweizerházi vendéglő”

30 szobával az idei fűrdőidényre, vagy továbbra is haszonbérbe kiadók.

Értekezhetni lehet ez iránt Brassóban

4-6

A. Ulitznál.

Hirdetmény.

Altörja községének mintegy 70 hold területű egybefüggő csereerdősége 1878. ápril 14. d. u. 2 órákor a helyszínen nyilvános árverés útján cserhántás alá el fog adni.

A feltételi pontok a községi jegyzőnél bármikor megtekinthetők.

Altörján, 1878. március 19.

Márton János,
közs. bír.

1-2

Pályázati hirdetmény.

Előpatak, Árapatak és Erősd csoportosított községekben a körjegyzői állomás üresedésbe jövén: ezen állomásra, mely évi 400 frt fizetéssel van egybe kötve, pályázat hirdetik, és felhivatlak pályázni kívánók, kellően felszerelt pályázatukat f. évi április 10-ig alattírthoz beadni.

Nagy-Ajta, 1878 március 21.

Henter Béla,
szolgabíró.

Pályázati hirdetmény.

Az előpataki fűrdő-biztosi állomásra

300 frt fizetés mellett pályázat hirdetik. A fűrdőidény tart f. évi május 15-től szeptember 15-ig. Felhivatlak tehát pályázni kívánók, hogy folyamodványaikat folyó évi áprilho 15-ig alólírthoz küldjék be

Alólírthoz lesznek egyszersmind betérjesztendők a

z e n e k a r t

illető ajánlatok is Feltételül tűzetik ki, hogy a zenekarnak — kitűnő képesitettsége mellett — állania kell 14 tagból, kik rézhangszerekkel legyenek ellátva.

Hidvégen, 1878. március 17-én.

2-3

Gr. NEMES JÁNOS.